

УДК 338

**ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ТУРИЗМУ В УМОВАХ
ДЕЦЕНТРАЛІЗОВАНОГО УПРАВЛІННЯ**

Литвин О.В., викладач

Поворознюк І.М., канд.екон.наук, доцент

Уманський державний педагогічний університет імені Павла Тичини

Розвиток туристичної галузі в Україні за останні роки стає пріоритетною в системі соціально-економічних відносин. Функціонування підприємств в умовах децентралізованого управління передбачає передачу владних повноважень та фінансування на місцеві органи влади, тому виникає необхідність вивчення можливостей та ролі сучасних об'єднаних територіальних громад (ОТГ) у розвитку туризму.

Децентралізація розширює роль адміністративних територій, в тому числі і туристичних комплексів, які мають рекреаційний, історико-культурний та природний потенціал та забезпечені відповідними інфраструктурними об'єктами.

Українські громади мають великий туристичний потенціал, а реформа місцевого самоврядування спонукає використовувати його для залучення інвестицій і розвитку. Сьогодні деякі українські міста використовують можливості, що відкриває туризм, а словосполучення «бренд - міста» набуває більшого розуміння з боку влади й жителів. Туризм - це інструмент, що може стати початком комплексного розвитку міста й громади.

Туристичний брендинг передбачає формування переваг (туристичної привабливості) місць туристичного призначення під час управління іміджем та промоцією туристичної привабливості міста чи країни за допомогою туристичного бренду, який складається з візуального образу та гасла [1, с. 398]. Формування туристичного бренду міста потребує здійснення маркетингових досліджень, за допомогою яких аналізують ситуацію щодо сприйняття теперішнього туристичного іміджу міста та визначення подальших дій у цьому напрямку. Насамперед визначають переваги міста, його особливі ознаки, які

вирізняють його серед інших міст, а також оцінюють його туристичний потенціал.

В процесі децентралізованого управління особливого статусу, в плані розвитку туризму, набуває сільська місцевість. Вона стає й надійною платформою для розвитку туристичного бізнесу, розвиток якого в майбутньому приведе до вдосконалення соціальної інфраструктури. Загалом в усьому світі спостерігається спрямованість на розвиток природно-орієнтованого туризму, що спричинено двома факторами, а саме глобалізацією та екологізацією. Нині попитом користуються альтернативні види туризму, такі як, зокрема, екологічний, природний, спортивний.

В результаті аналізу пропозицій суб'єктів підприємництва туристичної сфери визначено, що значної популярності набуває такий різновид відпочинку, як зелений туризм, або сільський туризм. Сільський туризм – це надання (чи отримання) послуг туристичних атракцій, асоційованих з відпочинком, щодо використання екосистемного потенціалу агропромислового комплексу та локальної інфраструктури певного регіону сільської місцевості або ж її характерної колоритної особливості (культурної, архітектурної, етнічної, господарської тощо) [2].

Розвиток сільського зеленого туризму безпосередньо впливає на соціально-економічний розвиток сільських територій шляхом вирішення низки проблем, а саме:

- зайнятості об'єднаних територіальних громад;
- поповнення місцевого бюджету;
- розвитку об'єднаних територіальних громад;
- благоустрою громади;
- відродження народним промислів та традицій;
- реставрація пам'яток архітектури;
- збереження та відновлення природного середовища, тощо [3, с. 147].

Отже, ключовим у вирішенні питання ефективного розвитку туризму в ОТГ є налагодження діалогу між учасниками туристичного ринку: необхідно

будувати якісну комунікацію між представниками влади і громади та бізнесу, щоб показати, які переваги розвитку туризму відкриваються для них самих через економіку галузі.

Інформаційні джерела

1. Музиченко-Козловська О. В. Туристичний брендинг: сутність, складові та переваги. Вісник Нац. ун-ту «Львівська політехніка» «Менеджмент та підприємництво в Україні: етапи становлення і проблеми розвитку», 2014. № 97. С. 396–402.

2. Ніколаєвич О.В. Виробництво екологічної продукції та розвиток зеленого туризму в умовах активного процесу децентралізації. <http://global-national.in.ua/archive/19-2017/65.pdf>

3. Івашина Л. Роль об'єднаних територіальних громад у розвитку сільського зеленого туризму. Державне управління та місцеве самоврядування. 2017. вип. 3(34). С.143-148

УДК: 336

ОСНОВНІ ІНСТРУМЕНТИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РЕГІОНАЛЬНОГО РОЗВИТКУ В УКРАЇНІ В УМОВАХ СУЧАСНОСТІ

Лобаз А. Ю., здобувач вищої освіти

Національний університет «Львівська політехніка»

Регіональний розвиток є процесом, що потребує дієвих та ефективних інститутів, вимагаючи тісної співпраці між урядами, бізнес-організаціями і соціальними групами на кожному рівні.

Інструменти регіональної політики визначаються її цілями [1], зокрема сприяння розвитку та структурної перебудови регіонів, підтримка економічного і соціального перетворення регіонів, що зазнають структурних труднощів, підтримка адаптації та модернізації політики та систем навчання та зайнятості.

Як свідчить досвід інших країн світу, прискорений економічний розвиток та зростання рівня конкурентоспроможності регіонів і добробуту його населення залежить від того, на скільки уряд (у випадку ЄС — надурядові